

„PAVASARIO DELNUOS UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms.

Ingrida JUŠKĖNIENĖ Juškėnienė gimė 1975 metais Vilniuje. Ji jau publikavo savo poeziją 7-ioose Pilaitės poezijos pavasario leidiniuose. Su eilėraščiais ir knygomis draugauja gan seniai. Pradėjo nuo eilėraščių ir straipsnių rašymo, o pastaruoju metu imasi ir redaktorės darbo. Laisvu laiku Ingrida skiria savo laiką sodybai, joje augantiems gyvūnams, augmenijai... Kurį laiką kūrybos mūza buvo pasislėpusi, o šiemet – vėl pasirodė, kas autorę labai džiugina...

Lietuvi,

Kaip jauties, lietuvi,
Už jūrų, marių, lygumų...
Be Tėvynės, be savų namų...
Tikėdamas rytojumi netikru...

Tavęs nestabdo nei mamos,
Nei giminių rauda,
Tu nematai, kaip auga tavo atžala,
Kaip kenčia mylinti žmona...
Kodėl, kai reikia jiems, tavęs nėra?

Ar realybė tau priimtina?
Ko reikia, kad sukrustų tavyje
Tas jausmas tėviškei, namams ir šeimai?
Kas trukdo tavo, žmogaus, laimei?

Kas bus, jei bėgsime visi,
Kas liks po mūsų čia, ar nujauti?
Darykim gerus darbus Lietuvoj,
Tebus jos vardas mums širdy, galvoj!..